

Innst. 69 S

(2009–2010)

Innstilling til Stortinget fra energi- og miljøkomiteen

Dokument 8:1 (2009–2010)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om representantforslag fra stortingsrepresentantene Trine Skei Grande og Abid Q. Raja om en opptrapping av norsk klimapolitikk før klimatoppmøtet i København

Til Stortinget

Sammendrag

Følgende forslag fremmes i dokumentet:

"Stortinget ber Regjeringen legge fram en egen sak om en opptrapping av norsk klimapolitikk før klimatoppmøtet i København."

Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Per Rune Henriksen, Marianne Marthinsen, Torstein Rudihaugen, Tor-Arne Strøm og Eirin Kristin Sund, fra Høyre, Nikolai Astrup, Bjørn Lødemel og Siri A. Meling, fra Sosialistisk Venstreparti, Snorre Serigstad Valen, fra Senterpartiet, lederen Erling Sande, og fra Kristelig Folkeparti, Line Henriette Hjemdal, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, viser til svarbrev fra miljøvernminister Erik Solheim til komiteen datert 20. november 2009 vedlagt, hvor det vises til at klimaendringene verden står overfor er en hovedsak for Regjeringen. Norge har vært – og er – en pådriver for å få et ambisiøst resultat på partsmøtet under FN's klimakonvensjon i København. Norge har prioritert klimaforhandlingene fram mot København meget høyt,

og har hatt en rekke konstruktive og ambisiøse forslag og bidrag inn i forhandlingene.

Flertallet viser til at Norge blant annet har foreslått ambisiøse utslippsmål, har bidratt med betydelige midler til reduksjon av avskoging i utviklingsland og vært med på å utvikle forslag for å skaffe langsiktig finansiering til blant annet klimatilpasning i utviklingsland. Dette er viktig fordi industrilandene må gå foran og fordi Norge kan påvirke andre ved å legge fram konkrete forslag.

Flertallet viser til at statsråd Erik Solheim har anmodet Stortinget om å få legge fram en redegjørelse om status og framdrift i forhandlingene den 3. desember 2009.

Flertallet viser til klimaforliket mellom regjeringspartiene og Høyre, Venstre og Kristelig Folkeparti i 2008. Klimaforliket var en god start på arbeidet med å gjennomføre tiltak og virkemidler for å få redusert våre nasjonale utslipp av klimagasser, og flertallet støtter forslagsstillernes påpekning av at det vil være en styrke ved norsk klimapolitikk at det brede tverrpolitiske samarbeidet om klimapolitikken videreføres.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti viser til brev fra Ketil Solvik-Olsen, Siri A. Meling, Line Henriette Hjemdal og Trine Skei Grande til miljø- og utviklingsminister Erik Solheim, datert 9. november 2009, med en anmodning til statsråden om å møte i Stortinget for å redegjøre for de norske forhandlingsposisjonene foran klimatoppmøtet i København. Disse medlemmer er tilfreds med at statsråden har varslet en slik redegjørelse 3. desember, med debatt i Stortinget 4. desember.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Oskar Jarle Grimstad,

Henning Skumsvoll og Ketil Solvik-Olsen vil påpeke at Regjeringen har satt seg en rekke klimapolitiske mål de så langt har til gode å oppfylle. Disse medlemmer mener det er lite hensiktsmessig å sette nye, overambisiøse mål for norsk klimapolitikk før man har vist evne til å gjennomføre allerede vedtatte målsettinger.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti vil peke på at flere punkter i klimaforliket ikke er fulgt opp fra Regjeringens side. Regjeringen har ikke fulgt opp avtalen med hensyn til elektrifisering og klimatiltak i petroleumssektoren. Regjeringen har heller ikke fulgt opp avtalen når det gjelder omlegging av støtteordningen for fornybar elektrisitet. Ifølge klimaforliket skulle støtteordningen allerede i 2008 vært innrettet slik at den over tid legger til rette for økt utbygging av ny fornybar kraft i Norge i samme størrelsesorden som en ordning med grønne sertifikater ville gitt. Snart to år etter klimaforliket har Regjeringen fortsatt ikke presentert nødvendige tiltak som kan bidra til å nå de fastsatte målene om nasjonale utslippsreduksjoner på 15–17 mill. tonn innen 2020.

Dette medlem konstaterer at Regjeringen gjentatte ganger har foretatt endringer i klimapolitikken som berører klimaforliket uten å konsultere Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre som parter i klimaforliket, noe som undergraver tilliten mellom avtalepartene. Foreløpig siste eksempel på ensidig endring av avtalen kom i Regjeringens forslag om utfasing av fritaket for autodieselavgift for biodiesel i statsbudsjettet for 2010, og den etterfølgende endring av den avtalte fremdriftsplanen for skjerping av omsetningspåbudet for biodrivstoff av 3. desember 2008. Dette medlem mener Regjeringen med disse forslagene har brutt med klimaforlikets punkt 6.10, 6.12 og 6.13, samt med den enigheten som ble inngått mellom partene i klimaforliket 3. desember 2008.

Dette medlem viser til at miljø- og utviklingsminister Erik Solheim gikk ut i Aftenposten 11. august og inviterte Venstre og Kristelig Folkeparti til et nytt klimaforlik etter valget og i forkant av FNs klimakonferanse i København. Dette medlem konstaterer at statsråden synes å ha glemt denne invitasjonen etter valget, og at statsråden nå nøyer seg med å holde en redegjørelse for Stortinget 3.

desember om hva som skal være Norges posisjon på klimatoppmøtet.

Dette medlem er glad for at Regjeringen i Soria Moria II skjerper Norges klimamål slik at det tilsvarer kutt i utslippene på 40 prosent innen 2020 i forhold til 1990-nivå. Dette medlem er imidlertid skeptisk til at målsettingen bare skal gjelde dersom det kan bidra til enighet om en ambisiøs klimaavtale der de store utslippslandene påtar seg konkrete utslippsforpliktelser. Med det samme forbeholdet knyttet til Norges målsetting om karbonnøytralitet innen 2030, mener dette medlem at Norge ikke viser tilstrekkelig vilje til å gå foran, men at vi gjør vår egen innsats avhengig av andre lands vilje til forpliktelse. Dette medlem mener også at Regjeringen burde klargjort hvor stor andel av målsettingen om 40 prosent reduksjon av klimagassutslippene innen 2020 som skal tas nasjonalt.

Dette medlem viser til at Norges forpliktelse i Kyoto-protokollen tilsier at de nasjonale utslippene av klimagasser i gjennomsnitt i perioden 2008–2012 skal være én prosent høyere enn de var i 1990. I klimaforliket ble det enighet om å overoppfylle Kyotoforpliktelsen slik at utslippene i gjennomsnitt skal være 9 prosent lavere enn 1990-nivå. Dette medlem viser til at fasit per i dag er at Norges utslipp av klimagasser har økt med 11 prosent siden 1990, og at de sannsynligvis vil fortsette å øke i årene fremover – med mindre Regjeringen bestemmer seg for å iverksette nødvendige nasjonale utslippsreducerende tiltak. Dette medlem mener Regjeringen så langt har lagt seg på en frikjøpslinje som innebærer at Norges forpliktelser i all hovedsak skal innfris ved hjelp av kvotehandling.

Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og råår Stortinget til å gjøre slikt

vedtak:

Dokument 8:1 (2009–2010) – representantforslag fra stortingsrepresentantene Trine Skei Grande og Abid Q. Raja om en opptrapping av norsk klimapolitikk før klimatoppmøtet i København – vedlegges protokollen.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 1. desember 2009

Erling Sande

leder

Eirin Kristin Sund

ordfører

Vedlegg**Brev fra Miljøverndepartementet v/statsråden til Stortinget, datert 20. november 2009****Representantforslag 1 S (2009-2010) fra stortingsrepresentantene Trine Skei Grande og Abid Q. Raja. Dokument nr 8:1(2009-2010)**

Det vises til Representantforslag fra stortingsrepresentantene Trine Skei Grande og Abid Q. Raja om en opptrapping av norsk klimapolitikk før klimatoppmøtet i København.

Klimaendringene verden står overfor er en hovedsak for denne regjeringen. Norge har vært og er en pådriver for å få et ambisiøst resultat på partsmøtet under FN's klimakonvensjon i København. Norge har prioritert klimaforhandlingene fram mot København meget høyt og har hatt en rekke konstruktive og ambisiøse forslag og bidrag inn i forhandlingene. Norge har således vært en pådriver i forhandlingene, og vi har høstet mange lovord for vår innsats.

Norge har blant annet foreslått ambisiøse mål, har bidratt med betydelige midler til reduksjon av avskoging i utviklingsland og vi har utviklet forslag for å skaffe langsiktig finansiering til klimatilpasning i utviklingsland. Dette har vi gjort fordi vi mener industrilandene må gå foran og fordi vi kan påvirke andre ved å legge fram konkrete forslag.

Norge har tatt mål av seg til å spille en ledende rolle i forhandlingene og jeg har på bakgrunn av dette ved brev av 17. november 2009 anmodet Stortinget

om å få legge fram en redegjørelse om status og framdrift i forhandlingene den 3. desember 2009.

Jeg er enig med representantene Skei Grande og Raja i at det er viktig for Norges troverdighet som pådriver i klimaforhandlingene at vi reduserer egne utslipp og fremmer utvikling av teknologi som bidrar til at Norge kan bli et lavutslippssamfunn. Det er derfor gledelig at regjeringen fikk på plass et klimaforlik med Høyre, Venstre og Kristelig folkeparti i 2008. Jeg kan forsikre om at vi er kommet langt i å følge opp tiltakene vi var enige om i klimaforliket. De få tiltakene regjeringen ikke er helt i mål med er nå inne i gode prosesser.

Klimaforliket må anses som en god start på arbeidet med å gjennomføre tiltak og virkemidler for å få redusert våre nasjonale utslipp av klimagasser. Vi må imidlertid videre og regjeringen har derfor bedt Statens forurensningstilsyn om å lede et arbeid for å vurdere i hvilken grad eksisterende virkemidler er sterke nok til å nå våre nasjonale mål og å vurdere behovet for nye eller endrede virkemidler. Arbeidet skjer i nært samarbeid med en rekke andre sentrale direktorater og fagetater. Dette arbeidet vil være et viktig grunnlag når Regjeringen skal rapportere tilbake til Stortinget midtveis i Kyotoperioden i 2010.

Jeg slutter meg til forslagsstillernes påpekning av at det vil være en styrke ved norsk klimapolitikk at det brede tverrpolitiske samarbeidet om klimapolitikken videreføres.

